

14.23x26.4	1	עמוד 30	ידיעות טבריה	20/07/2012	32979964-9
16320					

נבחרת הזהב

קשישים חסרי מנוח מתנדבים בפוריה

אושרה רוח בת ה-88, אמו של מנהל יחידה, מקפידה להגיע פעמיים בשבוע ■ מרסל ז'רע בן ה-86 מתרוצץ בין המחלקות ■ קבלו את הרוח הצעירה של המרכז הרפואי

המתנדבים הנמרצים ■ צילום: דוברות המרכז הרפואי פוריה

ז'רע: "אני נהנה לראות אנשים ולהציק לאישה"

כיף לי שאני תורמת, אפילו יותר מאשר בימים שבהם הייתי עובדת ומקבלת כסף. אני נהנית", היא מעידה.

שרה פיישר בת ה-79, מוותיקי המתנדבים, מתגוררת בטבריה. היא מתנדבת באספקה הסטרילית בבית החולים כבר 27 שנים. פיישר אחראית על הכנת המי כשור הרפואי הנחוץ לחדר הניתוח וגם על קיפול מגבות סטריליות לחדרי לידה והכנת חלוקים למנתחים. "לפני שהתחלתי להתנדב הייתי עוזרת לבעלי ז'ל. היה לו מחסן עצים ואני הייתי הפקידה שלו. להתנדב זו ההנאה שלי, אוי ואבוי לי אם אני אצטרך להישאר בבית", היא נבהלת מהמחשבה.

לילי קוז בת ה-70 מטבריה היא אחת הצעירות שבחבורה, והיא הגיעה לפוריה לפני 24 שנים בהשפעת שתי בנות דודותיה, גם הן מתנדבות. "תמיד חלמתי להיות אחות אבל להוריי לא הייתה אפשרות לממן לי לימודים", היא אומרת, "כך שמבחינתי זו הגשמת חלום".

לצדה יושבת מקסימה תור'גמן, בת דודתה. היא בת 83 מטבריה ומתנדבת כבר 30 שנים. "הילדים גדלו והתחתנו ומצאתי את עצמי חסרת מעש אז הלכתי להתנדב", היא מספרת. אחותה, נחמה ז'נו בת ה-86: "היא ראתה שאני מתנדבת אז היא באה אחריי", היא אומרת ושוֹלפת תעודות הוקרה.

מתנדבים חסרי מנוח: כשמרסל ז'רע בן ה-86 מגיע למרכז הרפואי פוריה, הוא לא מפסיק להתרוצץ. המתנדב הנמרץ מיבנאל מגדיר את עצמו כעת 'כול' בוויניק, אחרי שבמשך שנים ארוכות הוא התנדב קבוע במחלקת הרנטגן. "כשאני מגיע הביתה אין לי כוח", הוא אומר בחיך כשהוא יושב ליד חברותיו, גם הן בסביבות גיל שמונים ומתנדבות זה שנים בפוריה. המשותף להם הוא סירובם לצאת לפנסיה.

בזמן הפסקת השתייה של החבר'ה, ז'רע מספר: "אני מתנדב כל יום החל מה-07:30 ועד 12:30. אני מתחיל במרפאות החוץ, שם אני לוקח כספים ומעביר לכות אדם. אחר כך אני לוקח דואר ושר לוח מכתבים". ז'רע הוא אחד מ-141 מתנדבי בית החולים. בשנת 1991 הוא יצא לפנסיה ממפעל כור שבעמק הירדן, ומאז הוא בפוריה ומרגיש מחויב. "זה כיף לי", הוא מבהיר. "אני נהנה לראות אנשים ולעזור. אני לא אוהב לשבת בבית ולהציק לאישה".

המבוגרת במתנדבים היא אושרה רוח בת ה-88, אמו של ר"ר מאיר רוח - גניקור לוג ומנהל היחידה לגיהול סיכונים בבית החולים. רוח הטבריינית עבדה שנים כתורפת עד שיצאה לפנסיה. "רציתי לעשות משהו, אז הבן אמר לי 'בואי לבית החולים, ומה שאת רוצה נסדר לך'", היא נזכרת. "התחלתי עם יום אחד בשבוע והיום אני מתנדבת פעמיים באספקה הסטרילית.